

ansat, og det ærede Medlem vil ved at forhøre sig hos sine Kolleger kunne faa at vide, at Ministrene indfinder sig, naar Statsraadsforhandlinger finder Sted. Vi maatte derefter meddele Industriraadet, at vi beklagede meget — vi vilde gerne være til Stede, men kunde ikke komme, da der var ansat Statsraadmøde. Vi indfandt os, saa snart Statsraadmødet og Folketingsforhandlingerne efter dette tillod det.

Det ærede Medlem har ikke villet sige noget til den Oplysning, jeg gav, at der den 14. August fandt et Møde Sted i Finansministeriet mellem Prisreguleringskommissionen og Finansmændene, og at dette Møde sluttede med, at en Bankdirektør erklærede: Der er ingen Købmand, der har været hos os om Rembours, saa der er vist ingen Trang dertil; hvor efter Prisreguleringskommissionens Formand udtalte: I Øjeblikket er der ingen Nødstilstand i Retning af at faa Rembours, saa vi behøver vel ikke at føre Diskussionen videre. Det ærede Medlem gjorde ingen Indsigelse herimod; saa jeg tror næsten, at Formandens Udtalelse: Vi behøver vel ikke at føre Diskussionen videre, ogsaa lader sig anvende nu.

**Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen):** Det er dog nødvendigt at føre den videre for et Punkts Vedkommende. Ministeren undskylder sig nu med, at der var Statsraad, og at han af den Grund ikke kunde være til Stede. Den Grund anerkender jeg, men Ministeren kunde lade sig repræsentere, og Indenrigsministeriets Departementschef var ogsaa til Stede; saa maatte han vel kunne referere for Ministeren.

**Schovelin:** Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, kan i mangt og meget slutte sig til, hvad der er gjort gældende af den ærede Ordfører for Forespørgerne (P. Th. Nielsen), men vi ønsker dog i Spidsen for de Betragtninger, der for os er de afgørende, at stille en Anerkendelse af, at Staten under de forhaandenværende ekstraordinære Forhold griber ind for at sikre Befolkningens Forsyning med Brødkorn og derved Brød til en rimelig Pris. Det er for os den Hovedsynsmaade, der bør lægges til Grund for Statens Kornpolitik i dette Øjeblik, og for saa vidt er ganske sikkert Regeringens Hensigt at billige. Men da det jo ikke er saa, at Hensigten helliger Midlet, bliver det nærmere at undersøge, hvor heldig Regeringen har været med sine Midler. Kun de Midler kan si-

ges at være gode Midler, der ikke alene i og for sig er forsvarlige, men først og sidst fører til Maalet. Midlernes Godhed skal da altsaa naturligt maales derved, om de har ført til Maalet. Det ligger lige for, at til Trods for den Kornpolitik, Regeringen har ført med denne Hensigt, jeg før nævnedes, denne i og for sig bifaldsværdige Hensigt, er det ikke lykkedes at tvinge Brødpriserne ned eller blot at begrænse dem, de er blevet ved at stige endog til det allersidste. Det er altsaa den Kendsgerning, der ligger for.

Spørger man saa, hvilke Midler der kunde have været anvendte; maa jeg i første Række pege paa, at hvad den ærede Ordfører for Forespørgerne har gjort gældende angaaende Nyttens for ikke at sige Nødvendigheden af Indkøb af Hvede i August Maaned, har sin store Berettigelse til Trods for den Debat, som vi nu har hørt. Jeg beklager, at denne Debat blev drejet hen i en saadan Skure, som om det, det i denne Henseende kom an paa, var det i og for sig ligegyldige, om Replikkerne paa dette eller hint Møde var faldet paa denne eller hin Maade. Disse Debatter, om hvem der refererer rigtigt, er altid meget kedelige, for, som den højtærede Finansminister rigtigt bemærkede, ingen tvivler om den subjektive Rigtighed af de forskellige Referater, men det er meget vanskeligt, naar der ikke foreligger et stenografisk Referat, at trænge til Bunds i, hvad der er sket, saa snart i og for sig sandhedskærlige og troværdige Mænds Beretninger er indbyrdes modstridende. Men det interessante er ikke, om der i et saadant Møde har foreligget en saadan Opfordring til Regeringen — jeg vil ikke sige til den højtærede Finansminister, men til den samlede Regering — om at yde sin Medhjælp til, at saadanne Indkøb blev gjort. Den højtærede Finansminister kan slet ikke tænke sig Muligheden af, at der for ham var nogen Grund til at handle, naar der ikke forelaa en saadan positiv Opfordring til ham fra en eller anden Side. Det kan ikke gaa ind i hans Hjerne, at en Regering kan have Initiativ, at den selv skulde føle sig oplagt til at foretage de Skridt, som i og for sig er de rigtige. Jeg mener, at selve Situationen den Gang stillede en Opfordring til Regeringen, som Regeringen har overhørt. Situationen var denne, at Priserne den Gang var relativt lave, navnlig paa Hvede, at Fragterne var særdeles lave, og, saaledes som det er blevet oplyst og ikke modsagt fra nogen Side, at der